

# SEMBRA

Circular n.º 20

29 Juliol 1951

## NO SOM SOLS . . .

En el Semanari Comarcal "Vallés" del 7 del corrent hi ha un article titulat "Modas femeninas" en el que "Ojeador" fustiga durament les innovacions estrangeritzants de la moda, empleant termes molt més durs que els empleats en diferents ocasions des de SEMBRA, i tot, tenint en compte solsa ment el punt de vista cívic. Com es pot veure, no som sols a donar l'alerta contra tan satàniques modernitzacions però creiem que qui pot i deu, tin-  
dria que intervenir posent castigs exemplars.

Si un qualsevol de nosaltres, un dels del "sexo fuerte", s'atrevis a sortir a passejar amb "panyos menors" seria immediatament portat a la Comissaria o a la Guardia Civil ont, com a mínim, seria multat. En canvi he presenciat, i com jo molts d'altres, "belles" senyoretes passejant en un magnífic descapotable en trajo de bany quin nom sembla ja una ironia per lo poc que tenen de trajo, per la Rambla de les Flors de la Ciutat Comtal, mentre els Guardies Urbans i els de Seguretat s'ho miraben somrient no sé si per estar-hi acostumats, o per portar el cotxe matrícula estrangera. Davant la Catedral he vist una "turista" amb l'esquena del tot destapada i per les carreteres no es raro trobar ciclistes dels dos sexes amb més cos al sol que tapat, burlant les normes més elementals de decència cristiana.

La reacció per part dels que conserven el sentit de responsabilitat s'ha deixat sentir a Barcelona formant-se veritables grups a l'entorn de tals innovadors, dedicant-los hi xiuladetes i frases de tot tipus lo que ha fet que se'ns tracti a l'estranger de retrògrades, primitius i altres coses per l'estil, quant tals qualificatius millor quadrarien als que volen tornar-nos a l'estat selvatge del que ens separen bastants segles de civilització i altres tants de tradició cristiana.

La paraula la té nostra joventut femenina. Si avui concedeixen dos dits a la perniciosa moda, demà seran quatre i després un pam. Res de contemplacions, res de condescendències. Els joves volen que les noies facin goigs però també les volen capaces de portar una casa i bones mares de família i això sols es dona essent bones cristianes.

S.-A.

---.---.---

## D'ALTRES TEMPS

"Los Propietaris D. Pere i Antón Ventalló, germans, amb un fervor religiós digne de tenir imitadors, han fet posar una làpida de marbre a la paret de sa casa-torre que dona a l'era en la que hi ha escrit en català: -A.M. D.G.- Lo vici de blasfemar - mal al mon pot sols portar - y al home fa bruta fera; - qui no'l sàpiga deixar - no pot batre en aquesta era - Crei eume dieu: - lloat sigui Deu - alabada sia la Verge Maria - per tot a - Xreu.."

(7-VII-1.899)

"Estém al fort del batre; les dues màquines mogudes per la electricitat y

les eugas en moltes eras fan feyna de debò. La xexa dona una cuartera per cuartera de terra, l'ordi dos cuarteres. De favas y besas, un cuartera per cuartera de terra. Les guixes i sigróns, poca cosa. Lo poch canem que es sembra ja casi es tot segat. Les patates per lo poch preu que tenen, molts les apilen en el mateix camp.

Tots nos queixem que les tomaqueres no fan tomaquets; s'hin volém menjar los havén de pagar a 20 céntims la lliura, quant en aquests temps j'an donavem als porchs."

(VII-1.910).

## DE NOSTRA VILA

**CONFERENCIA.**— El passat dia 8 es presentà l'Intendent Mercantil vení demostre a Vila, Sr. Joan Garreta, parlant sobre "El comerç a través dels temps". La presentació no podia ésser més afortunada i la presentació i preparació foren premiades pel nombrós públic que omplia el Centre amb calurosos aplaudiments. De lo dit en l'exposició del tema sols creiem fer notar, i sens que ens animi cap esperit de polèmica, un sentit equivocat potser més d'exposició que de doctrina, en lo referent a l'espirit d'afany d'or dels espanyols colonitzadors d'Amèrica que podém admetre única ment en una infima porció dels que hi anaven pero no devén oblidar els nombrosos missioners, mestres, persones cultes i distingides que portaren nostra religió, llengua i cultura i nostra sang rent lo que cap més nació del món ha fet. I en quant a lo que donà a en tindre de la mort del gran Colón, hi ha tanta d'informació molt més dignes d'esser cregudes que les infamants de la llegendia Negra i en últim cas era un punt que no precisava tocarlo en una conferència de divulgació.

## VIDA DEL CENTRE

### Entre bastidors.

Els escenaris están plens d'anècdotes i contes. Moltes vegades, durant un descans en els assaigs i al fer un xic de tertulia actors i acompanyants es passen ratets divertits. Un, explica un cas que va trobar-se durant una representació; un altre hi diu lo que sap i les rialles van a "dojo".

Avui fem aquestes quatre ratlles per a SEMBRA, perquè els nostres llegidors riguin (?) també un xic.

A l'hora d'aixecar el teló i començar la representació en la darrera sortida feta a Palausolitar, per la nostra Companyia Titular, es presentà una tempesta de vent, llamps trons i aigua que es garrijava. Un llamp caigué en un transformador elèctric i el poble queda a les fosques.

Després d'esperar tres quarts, per veure si la llum arribava, fou presa la decisió de fer la representació amb l'ajuda de tres humils llums de carburo.

Durant la llarga estona que fou necessària servir-se d'aquest sistema d'illuminació, l'escena es presentà plena deombres i cares fosques. Un dels nostres traspuents que seguí uns moments la representació des del pati de butaques tornà a l'escenari tot entusiasmat i digué: Nois, si tornem a fer "El Gato i el Canario" el farem amb llums

de carburo. Serà un èxit!.

L'obra que es representà fou LA DIDA. En una de les escenes de l'acte terçer (ja hi havia llum elèctric) en la que hi ha una discussió entre la Dida i en Gregori, aquella li diu a ell: "Hi haurà, llamps, trons i tempestat" un del públic no pogué mens que dir en veu alta: Dona, potser ja n'hi ha hagut prou!

En Codina, que feia el paper de Gregori, paper seriós, d'home formal, encare que fet un "pillo", deixà escapar una riallada de les seves. Després la representació continuà satisfactoria ment.

I per avui prou.

M.

**MUSEU.**— Ultimament s'ha rebut un donatiu de 9 monedes i 4 papers-moneda del consoci Joan Tiffón i altres 5 monedes de Persia de la simpàtica soci i membre de l'elenc cronològic M<sup>a</sup> Dolor Fuster.

**BIBLIOTECA.**— S'han rebut publicacions informatives de les Embaixades de Noruega, Egipte i Portugal, i s'han adquirit a més d'un diccionari anglès-espanyol, 5 volums d'en Hugo Wast. Amb aquestes son 8 les obres que tenim del catòlic i culte catedràtic argentí, i de la bona acollida que han rebut es senyal el que en aquest moment sols 1 en queda a la Biblioteca.

**PROMETATGES.**— Hem de senyalar els de nostres consocios en Ramón Bordas i Emili Rebull amb les simpàtiques i gentils senyoretes M<sup>a</sup> Emilia Tissier i Teresa Isern, respectivament.

**TEATRE.**— En aquestes últims dies s'ha posat en escena: "El gato i el Canario" i "La Dida" per el cuadro titular, además de la sortida a Palausolitar, i, "Una dansa d'en Granados" per el Cuadro juvenil. Totes i cada una de les representacions han tingut un merescut èxit, doncs no cal dir que els nostres actors, desitjosos de su-perar-se continuament i poguer oferir al públic unes bones vetllades, han tret de les obres que s'han presentat quasi tot el fruit que s'en pot treure. I ara, ja que la calor obliga, a posar un curt paréntesis fins la propera Festa Major, per quins dies es prepara una representació extraordinària.

**BASQUET.**— Pocs dies fa, justament el 14 del corrent que el nostre equip de basquet es presentà a Parets contra el titular; sels guanyà de sobres encare que el partit no transcorregué amb tota l'harmonia que s'esperaba.

E.